

ärrawinud, pärast sedda fui naad neid said paljaks risunud. — Aastal 1575 on jälle Tatrad Padiis iloostrest sunni Haapsalo-linnast sadik vägga hirmsal wi fil risunud, pöalletanud ja seik maad ja küllad paljaks teinud, paljo innimesi tapnud ja just sallil Joulo öhtul, mil seik röömsaste künla walgesel koos ollid, hulgaga mörtsuka wi fil siddunud ja kaugele omma male fui lojuksid omma järrele weddanud. Ja ehk kül waenlased jubba enne mitto kord neid maid ja kohti ollid laastanud, siiski ei iial ni hirmsal kõmbel, fui sel korral. Sest pühha Jummal olli fa sedda selle Ma ja rahvole nuhtlusseks walmistanud, et otse sel talvel ni wähhā lund olli, mis ükski innimenne ei mäslletanud enne nänud ollewad, — sellepärast ei küsinud waenlased ka ennam maan-tee järrele, waid aiasid ratskoostega küllades, fodest ja metsadest läbbi, paljo metsaellajaid wälja pälvetades, ja otsisid innimesi ning nende lojuksid tagga. — Ei mitte üksi Wannelassed, Tatrad ja Kas sakad, kes sel aial meie waenlased ollid, issegipäevalased, kes maad piddid kaitsmma, on nende föddades fui moismatta pagganad meie maad ja rahvast riikudes risunud ja rõwinud. Naad on isseärranis. Härjo-ma sees waeze tallorahva käest lojuksed ja wil-

ja väggise pöllo peält ärrawötnud, ja tallopoega veel waezemaks teinud, fui woörad waenlased keige omma föddade aial mitte polle joudnud tehha. Naad on sallaja ma-augud üleskoewanud ja seik ärrawötnud, mis waebed innimesed ellid ärrapeitnud, ja pealegi wilja wälsja peält ärraleikanud, pelsnud ja ärrawinud. Sel aial on tallo-rahwas, et neil ennam härgi ja hobbosid ei olnud, lehmad, kessel veel olli, reggede ja wanfride ette pannud ja omma tarnidust Tallinnaast tonud ehk fa omma piisut kaupa senna winud.

Se suur önnetus ja nuhtlus olli nende sure ja raske pattude palk ja nende hirmsa tännamatta mele pärast, et naad Jummalast wasto temma paljo heateggemissi tähhele ei poninud, egga neist ei holinud.

— Ja se kirjotaja, kes sedda rahwa willetsast lugu aastal 1512 ülespannud, ütleb: „Kui Liinlandi ja Gesti-ma omma raske pattudest ümberpöraks, siis woiks feigewüggewam Jummal vägga hölpsaste üh-heainsama funninga woi Reisri läbbi omma armo-ga seada ja tehha, et seik peaksid näggema ja tundma, et usklikud mitte hopis polle ma b-hajetud.”

Jah Jummal on selle Ma willetsusse peale armo-ni waatnud, ja on willetsussele otsateinud, fui Ma